

Het gestolen sterrenstof

Van Geert Klaasen verscheen eerder bij Davidsfonds Infodok:
De zilveren raaf

De kronieken van Finn

Het gestolen sterrenstof

Geert Klaasen

MET ILLUSTRATIES VAN
Harmen van Straaten

Klaasen, Geert
De kronieken van Finn. Het gestolen sterrenstof

© 2019 Infodok / Standaard Uitgeverij nv,
Rijnkaai 100/A11, B-2000 Antwerpen en Geert Klaasen
Gemaakt onder licentie van Davidsfonds.
'Infodok' is het geregistreerde merk van Davidsfonds vzw.
www.standaarduitgeverij.be/infodok

Illustraties: Harmen van Straaten
Vormgeving binnenwerk: Daniël Peetermans
Redactie: Saskia Martens
Trefwoorden: fantasie, avontuur, dromen

D/2019/0034/37
ISBN 978 90 5908 975 4
NUR 283

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd – op enige manier –
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Zotten kunnen het bedenken,
denkers kunnen het dromen,
dromers kunnen het beleven,
maar niemand kan het geloven.

Gilbertus Septimus
Prins van Dromenland

De Wakkere Wereld

‘Weet iemand wat de middeleeuwen zijn?’ vroeg juf Dora aan de klas.

Finns vinger torende in de lucht. ‘Middelleeuwen zijn jongvolwassen leeuwen.’

‘Fout, Finn’, zuchtte juf Dora.

‘Fout, Finn’ was haar favoriete zin. Ze schudde haar hoofd, waarbij haar krullen als springveertjes op en neer dansten. ‘Wat ben je toch een hopeloze dromer.’

‘De middeleeuwen zijn een periode uit de geschiedenis’, antwoordde Joris. Hij stak nooit zijn vinger op. Bij hem leek juf Dora dat niet erg te vinden.

‘Heel goed, Joris. De middeleeuwen zijn het tijdperk van ridders en kastelen.’

Terwijl juf Dora haar uitleg verderzette, kribbelde Joris iets op een papiertje. Hij gaf het aan Thijs. Het berichtje ging de giechelende klas rond tot bij Jana.

‘Wat staat erop?’ vroeg Finn.

‘Niets speciaals’, fluisterde Jana met een rood hoofd. Ze verfrommelde het papiertje en verstopte het in haar boekentas.

‘Ik wil het weten’, drong Finn aan.

‘Finn!’ donderde juf Dora. ‘Was je aan het opletten?’

Finn knikte aarzelend.

‘Kun je me dan vertellen wat een schildknaap is?’

Finn staarde naar zijn pennenzak. ‘Iets om knaapjes mee te schillen?’

‘Fout, Finn!’

Finns hoofd bonsde terwijl de hele klas hem uitlachte.

Toen Jana na de les even niet oplette, viste hij het papiertje uit haar boekentas.

‘Finn is de domste middeleeuw van de hele school’, stond er. Tranen prikten in zijn ogen. Snel liep hij de klas uit. Hij wilde niet dat iemand hem zo zag.

Finn is de domste
middeleeuw van
de hele
School!!

Die avond knipte Finn het lampje in zijn piepkleine slaapkamer aan. Hij hield niet van het donker. Om de een of andere reden geloofde hij dat het licht hem beschermde tegen nachtmerries.

De deur werd voorzichtig geopend.

‘Ben je nog wakker?’ fluisterde mama.

Finn draaide zich naar haar om, maar zei niets. Mama ging op de rand van zijn bed zitten.

‘Je was zo stil aan tafel. Is er iets gebeurd op school?’

Toen Finn bleef zwijgen, streelde ze zijn warrige haren.

‘Was het Joris opnieuw?’

Finn knikte haast onmerkbaar. Een tijdje bleef het stil.

‘Weet je wat het mooie aan slapen is?’ vroeg mama.

Finn schudde het hoofd.

‘Hoe ellendig je dag ook was, één nacht slapen is genoeg om helemaal opnieuw te kunnen beginnen.’

‘Mam? Vertel nog eens over papa’, zei Finn terwijl hij naar het rafelige behangpapier staaarde. Hij keek haar nooit aan als hij naar papa vroeg, want hij kon niet tegen de pijn in haar ogen.

‘Je vader was gek op drie dingen,’ hoorde hij haar vertellen, ‘boterbloemen, rommelmarktjes en kattenkwaad uithalen. Seppe was de grootste deugniet die ik ooit heb ontmoet. Het leek wel alsof hij niet volwassen wilde worden.’

‘Vond je dat dan niet vervelend?’

Mama schudde haar hoofd. ‘Papa had een hart van goud. Hij kon geen vlieg kwaad doen. We leefden eenvoudig, maar waren dolgelukkig samen.’

Haar ogen stonden droevig, maar toch glimlachte ze. Net als Finn voelde ze de behoefte om af en toe aan hem terug te

denken. Het was de enige manier om de herinneringen levend te houden.

‘Vertel nog eens iets.’

‘Even denken.’ Mama prutste aan haar oorbel. Dat deed ze vaak als ze nadacht. ‘Seppe leek nooit te moeten slapen. Hij was altijd al op wanneer ik wakker werd. Dan maakte hij ontbijt of maakte lange ochtendwandelingen. Hij zat boordevol energie.’ Ze gaf hem een kus op zijn voorhoofd. ‘En boordevol liefde.’

Finn knikte en keek weer naar het behang.

Ze aaide door zijn haar en stopte hem onder. ‘Droom zacht, Finn.’

‘Slaapwel.’

Even later viel Finn in een diepe slaap, nietsvermoedend op weg naar Dromenland.